

Họ và tên:.....

Lớp:.....

BÀI TẬP

Bài 5: Đọc các đoạn văn dưới đây và thực hiện những nhiệm vụ sau:

a. Ngày nay, người ta thường nói nhiều đến sự xung đột giữa chiếc xe Léch-xót với cây ô liu. Chiếc xe Léch-xót đại diện cho sự hiện đại và sự toàn cầu hoá. Cây ô liu đại diện cho bản sắc và cho truyền thống. Có vẻ như toàn cầu hoá đang áp đặt vô số những chuẩn mực chung cho mọi tộc người. Các chuẩn mực về kỹ thuật, về công nghệ thông tin và truyền thông, về thương mại, về đầu tư,... tất cả là chung và tất cả những cái chung đang ngày một nhiều thêm lên. Cái chung nhiều thêm lên, thì cái riêng sẽ bị giảm bớt đi. Đó là một nguy cơ hoàn toàn có thật. Tuy nhiên, chiếc xe Léch-xót và cây ô liu không nhất thiết bao giờ cũng phải xung đột và triệt tiêu lẫn nhau. Ngược lại, chiếc xe Léch-xót vẫn có thể tạo điều kiện cho việc bảo tồn cây ô liu và cây ô liu vẫn có thể trang điểm cho chiếc xe Léch-xót. Việc hội nhập và việc giữ gìn bản sắc cũng vậy. Không có hội nhập, nghề múa rối nước, nghề thổ cẩm của chúng ta chắc sẽ rất khó phát triển. Ngược lại, các nhà hàng, khách sạn cao cấp chắc cũng sẽ có ít sức hấp dẫn đối với khách du lịch nước ngoài, nếu thiếu sự hiện diện của hồn văn hoá Việt.

(Nguyễn Sĩ Dũng)

b. Cuối cùng, “Thu vịnh” đã kết lại bằng bức hoạ thật nhanh mà thật động:

“Nhân hứng cũng vừa toan cất bút,

Nghĩ ra lại thẹn với ông Đào.”

Nỗi niềm u ẩn không chịu buông tha cho Tam nguyên Yên Đổ. Cái cảm giác “thẹn với ông Đào” là nét thanh tao, lặng thầm mà khiêm cung của Nguyễn Khuyến. Nó không chỉ in riêng vào bài thơ này, mà còn độ bóng xuống cả ba bài thơ, làm nên một chân dung thật nhất quán của Nguyễn Khuyến: một thi nhân tao nhã – một nho gia khí tiết.

(Chu Văn Sơn)

c. Tại sao chúng ta cư xử thô lỗ? Bởi vì chúng ta bị xao nhãng, đầu óc ta đang mải mơ màng những việc khác? Đôi khi, lí do này đúng. Nhưng sự thô lỗ thường là dấu hiệu của cảm giác bất an. Đó là cách chúng ta tránh né người khác để họ không nhận thấy cảm giác thật của mình. Làm như vậy có thể hiệu quả nhưng nó chẳng giúp ích cho ai cả. Nó khiến mọi người xa rời nhau thay vì đoàn kết vì một mục đích chung. Chúng ta không bao giờ tìm thấy sự bình yên nếu cứ khăng khăng bảo vệ cái ốc đảo cô đơn của mình. Cố gắng theo đuổi mối liên kết chung với mọi người là con đường bằng phẳng nhất đưa chúng ta đến hoà bình.

(Ca-ren Ca-xay)

- Xác định chủ đề của đoạn văn.
- Nhận xét về tính liên kết trong đoạn văn
- Nhận xét về tính mạch lạc của đoạn văn.

Trả lời:

Bài 6: Xác định lỗi của đoạn văn dưới đây và chữa lại cho đúng.

a. Nếu Thúy Vân có một vẻ đẹp phúc hậu, đoan trang thì Thúy Kiều lại mang một vẻ đẹp mặn mà, sắc sảo. Thúy Vân rất mực kiêu diễm, trang trọng. Gương mặt đầy đặn, phúc hậu, đẹp như trăng tròn. Vân có nụ cười tươi như hoa, tiếng nói trong như ngọc, làn tóc đẹp hơn mây, làn da trắng hơn tuyết. Đó là vẻ đẹp của

người thiếu nữ đang độ trăng tròn, thanh cao, trong sáng. Nhưng nếu Vân chỉ có vẻ đẹp về hình thể thì Kiều lại đẹp cả tài lẫn sắc. Kiều đẹp đến nỗi hoa cũng phải ghen, liễu cũng phải hờn và “cầm, kì, thi, họa” ở mặt nào nàng cũng hơn người.

b. Lòng thương người của Nguyễn Du bao trùm toàn bộ tác phẩm Truyện Kiều. Đoạn trích nào trong sách giáo khoa ông cũng nâng cao phẩm giá con người. Kiều thương cha bị đòn mà phải bán mình. Điều này khiến chúng ta thấy rõ hơn cuộc sống hồng nhan của Kiều. Ông thương xót Kiều vì Kiều chịu bao nhiêu tai họa. Ta càng hiểu rõ hơn thế nào là hồng nhan mà bạc mệnh.

c. Nam Cao viết nhiều về nông thôn. Lão Hạc ăn bả chó tự tử để tránh đói. Anh cu Phúc chết lặng lẽ trong xó nhà ẩm ướt trước những đôi mắt “dại đi vì đói” của hai đứa con. Bà cái Tí chết vì một bữa no, tức là một kiểu chết vì quá đói. Lại có cả cảnh đám cưới, nhưng cưới để chạy tang.

Trả lời: